

56- Truyện Chim Anh Vũ Đầu Đàn Thịnh Phật

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ.

Lúc bấy giờ, ba tháng hạ an cư đã mãn, Đức Phật và các Tỳ-kheo định đi đến hóa độ nước khác. Lúc ấy vua Tần-bà-sa-la cùng các quan ra khỏi thành, từ xa trông mong Đức Phật, nguyện rằng Thế Tôn đang ở đâu, xin Ngài từ bi thương xót cùng các Tỳ-kheo, đến thọ sự hiến cúng của họ.

Đức Thế Tôn từ xa biết vua có lòng khát ngưỡng, nên Ngài cùng các Tỳ-kheo Tăng lần lượt đi đến nước Ma-kiệt-đà.

Lúc ấy có một con chim Anh vũ đầu đàn đang dẫn đầu đàn Anh vũ, từ xa thấy Phật đến, nên vọt lên hư không bay ngược lại để đón rước Đức Phật và bạch:

–Cúi xin Thế Tôn và các Tỳ-kheo Tăng rủ lòng từ bi thương xót hãy đến khu rừng của chúng con nghỉ lại một đêm.

Đức Phật liền chấp nhận. Chim Anh vũ đầu đàn biết Phật đã chấp nhận, liền bay về khu rừng của mình bảo các Anh vũ hãy ra đón rước Thế Tôn. Khi đến khu rừng của chim Anh vũ, Đức Phật cùng các Tỳ-kheo trải đồ ngồi dưới gốc cây và ngồi thiền tư duy.

Lúc ấy chim Anh vũ đầu đàn thấy Đức Phật và các Tỳ-kheo Tăng đã ngồi yên lặng, trong lòng rất vui mừng, suốt đêm bay lượn nhiều quanh Phật và các Tỳ-kheo để nhìn xung quanh xem sư tử, hổ báo, cầm thú hay trộm cướp có quấy nhiễu Thế Tôn và các Tỳ-kheo Tăng hay không.

Sáng hôm sau, khi Đức Thế Tôn dẫn các Tỳ-kheo lên đường, chim Anh vũ đầu đàn vui mừng bay trước dẫn đường đi về hướng thành Vương xá. Đến nơi chim Anh vũ chừa thừa cùng vua Tần-bà-sa-la:

–Hôm nay, Thế Tôn dẫn đầu các Tỳ-kheo sắp sửa đến đây, cúi xin đại vương hãy chuẩn bị sắm sửa các thức ăn ngon để đón rước.

Sau khi vua Tần-bà-sa-la nghe chim Anh vũ nói, liền cho người chuẩn bị các thức ăn ngon, rồi cùng các quan cầm cờ phướn, hương hoa, kỹ nhạc ra đón rước Thế Tôn.

Đêm hôm ấy, chim Anh vũ đầu đàn chết đi, được sinh lên tầng trời Đao-lợi thân hình cao lớn như đứa trẻ tám tuổi, bèn suy nghĩ: “Ta đã làm được phước đức gì, mà được sinh lên cõi trời như thế?”

Nghĩ vậy, vị trời liền quán sát biết rằng trước kia mình là chim Anh vũ, nhờ công đức thịnh Phật nghỉ lại một đêm, nên được sinh lên cõi trời. Vậy bây giờ phải trở lại, đền ân Đức Phật.

Nghĩ xong, vị trời này đầu đội mũ trời, đeo các chuỗi anh lạc, trang nghiêm thân thể, mang theo hương hoa xuống nhân gian cúng dường Đức Phật. Cúng dường Đức Phật xong, vị trời lui lại, ngồi sang một bên.

Lúc ấy Đức Phật liền nói pháp Tứ đế cho vị trời nghe. Tâm ý được mở tỏ, vị trời chứng đắc quả Tu-đà-hoàn, nhiều quanh Phật ba vòng rồi trở về cõi trời.

Sáng hôm sau, các Tỳ-kheo đến bạch Phật:

–Đêm qua chúng con thấy có ánh sáng, đó là ánh sáng của trời Đế Thích, Phạm vương, bốn vị vua trời, hay là hai mươi tám bộ Quỷ thần đại tướng?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Chẳng phải ánh sáng của trời Đế Thích, Phạm vương hay các Thần vương, mà là

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

do chim Anh vũ đầu đàn đã thỉnh Ta và chư Tăng về an nghỉ một đêm tại khu rừng của Anh vũ. Khi Anh vũ đầu đàn này chết đi được sinh lên cõi trời nên đến cúng dường Ta.

Đó là ánh sáng của vị trời ấy.

Các Tỳ-kheo lại bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, trước kia vị trời ấy đã gây ra nghiệp ác gì, mà bị đọa vào loài chim Anh vũ? Lại làm được phước đức gì, mà nay được nghe pháp và đắc quả?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiền kiếp này, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-diếp. Trong giáo pháp của Đức Phật này, có một vị Ưu-bà-tắc đã thọ trì năm giới. Nhân một lúc nọ, Ưu-bà-tắc có hủy phạm một giới, nên bị đọa vào loài chim Anh vũ, còn bốn giới kia giữ được trọn vẹn, nên nay được gặp Ta nghe pháp và đắc đạo.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, vị Ưu-bà-tắc lúc bấy giờ, nay là vị trời Anh vũ.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M